

7

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår pristalsregulering af alders- og invaliderenter m. v.

og

II. forslag til lov om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere samt om ændringer i folkeforsikringsloven om halvårlig regulering af renten, forhøjelse af grundbeløbene m. v. samt gratis medicin til rentemodtagere.

(Afgivet af folketingets udvalg den 4. december 1951).

Ad forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår pristalsregulering af alders- og invaliderenter m. v.

Udvalget har holdt 4 møder og haft samråd med arbejds- og socialministeren.

Der er i udvalget opnået enighed om, at det efter omstændighederne må anses for mest hensigtsmæssigt, at der for indeværende år ydes rentemodtagerne et ekstraordinært tillæg beregnet på grundlag af de prisstigninger, der har fundet sted siden den sidste almindelige renteregulering, og således at den foreslåede ændring af reguleringsbestemmelsen i folkeforsikringslovens § 85 først får virkning fra 1. april 1952.

Udvalget indstiller derefter lovforslaget til vedtagelse med det af arbejds- og socialministeren i overensstemmelse med foran-

stående stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Udvalget har endvidere i forbindelse med dette lovforslag drøftet spørgsmålet om adgangen til hjælp til betaling af medicin til rentemodtagere, og udvalget har ligeledes angående dette spørgsmål haft samråd med arbejds- og socialministeren.

Ministeren har overfor udvalget oplyst, at udgangspunktet for cirkulæret af 28. juni 1951 om ydelse af medicinhjælp har været, at det offentlige ikke skal overtage betalingen af den medicin, der ikke ydes af sygekasserne, men at sådan medicin må betales af patienten selv, hvilket også må gælde, selvom den pågældende er rentemodtager. Hvis en rentemodtager imidlertid har en efter sine økonomiske forhold stor udgift til medicin, der hverken kan